

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ

Επίσης της Σύρου Δραχ. 22
Επίσης . . . » 26

Δια τὰς Διατρ. τὸν στίχ. λ. 25
Δια τὰ Δικαστικά τὸν » λ. 15
Δια τὰς Εἰδοποιήσεις Δραχ. 6

Τ Ω Ν Κ Υ Κ Λ Α Δ Ω Ν

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ,

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΛΕ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ τὴν 3 Ἰουνίου 1861.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Τὰ ἐσχάτως ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ διαδραματιζόμενα καὶ περὶ τῶν ὁποίων οὐδὲν ἀναμφισβητήτως γνωστὸν ἐστὶν ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις, ἐκτὸς συλλήψεων κρατήσεων καὶ ἀποπομπῶν προσώπων τινῶν καὶ τῶν ἐνεργουμένων ἀνακρίσεων, ἔδωσαν ἀφορμὰς ἐξεγέρσεως τοῦ δημοσίου πνεύματος καὶ φόβων ἐκ μέρους τῶν φιλησύχων πολιτῶν, διότι πολλαχῶς λέγονται καὶ ποικιλοτρόπως σχολιάζονται.

Ἐὰν ἀληθὲς εἶναι, ὅτι πολιτικὴ ὑπῆρχε συνωμοσία, σκοπὸν ἔχουσα τὴν ἀνατροπὴν τῶν καθεστώτων ἢ τὴν διὰ βίας ὑποχρέωσιν τῆς ἐξουσίας πρὸς παραδοχὴν μέτρων τινῶν θεωρουμένων ἐθνικῶν, οὔτε τὰ πρόσωπα, εἰς ἃ ἀποδίδονται ὡς εἰς ἀρχηγούς τὰ σκοπούμενα, εἰσὶν ἄξια προσοχῆς καὶ ἐμπιστοσύνης, οὔτε ὁ τρόπος καὶ τὰ μέσα τῆς ἐκτελέσεως ἦσαν προσφυῆ.

Ἡ ἐξουσία ὀφείλει νὰ φωτίσῃ ὅσον οἶόν τε ἐστὶ τάχιον τὸ κοινὸν περὶ τῶν πεπραγμένων, διὰ νὰ καθυσχάσῃ τὰ πνεύματα καὶ νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν κλονισθεῖσαν δημοσίαν πίστιν.

Εἰς τοὺς ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ μηδὲν ἀναγνωρίζωσιν αἱ ἐπαρχίαι τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ζητῶσι διὰ μέσων βιαίων καὶ ἐν ἀγνοίᾳ τῶν πολιτικῶν μεταβολῶν δυναμένας νὰ διακινδυνεύσωσιν, οὐχὶ πλέον τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου, ἀλλὰ καὶ τὴν αὐτονομίαν ἀκόμη τοῦ Κράτους καὶ νὰ φέρωσι τὸ ἔθνος εἰς περισπασμούς τῶν ὁποίων πικρὰ παραδείγματα ἔχει προηγουμένα.

Εἶναι ἀληθὲς, ὅτι τὸ ἔθνος ἔχει ἐπιθυμίας τινὰς τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖ τὴν ἐκπλήρωσιν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεώς του, μία ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ἡ τῆς συστάσεως τῆς Ἐθνοφυλακῆς, ἀλλ' ὑπάρχουν καὶ ἐπιρροαὶ Εὐρωπαϊκαὶ καὶ ἀπαιτήσεις ἐπιβαλλόμεναι πλαγίως, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι εὐκόλως γὰρ παραγνωρισθῶσιν καὶ παραδείγμα ἔχομεν τὴν ἐσχάτως λαβούσαν χώραν διάλυσιν τῶν Κρατικῶν λόγων, τῆς ὁποίας διαλύσεως τὴν πηγὴν οὐδεὶς Ἕλλην ἀγνοεῖ, μ' ὅλας τὰς ἐνώπιον τῶν βουλευτικῶν σωμάτων ἐξηγήσεις τοῦ ὑπουργείου τὰς ὁποίας δὲν ἠδύνατο ἢ ὅπως ἐξέθεσε νὰ δικαιολογήσῃ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἄλλ' ἀφοῦ ὑπάρχουν Βουλευτικὰ σώματα, Ἐπαρχιακὰ καὶ Δημοτικὰ Συμβούλια, τύπος καὶ πολλὰ ἄλλα μέσα, εἶναι προσφευστέρα ἢ ὁδὸς αὕτη πρὸς ἐξηγήσιν τῶν ἐθνικῶν ἐπιθυμιῶν καὶ τῆς πραγματοποιήσεως αὐτῶν, ἀπὸ τὴν ἐπισηφάλη ὁδὸν τῶν στάσεων καὶ συνωμοσιῶν αἱ ὁποῖαι ἀλλέως ἄρχονται καὶ ἀλλέως τελειοῦν καὶ αἱ ὁποῖαι διὰ μικρὰ καὶ πτωχὰ ἔθνη ὡς τὸ ἡμέτερον, ὀλέθρια δύνανται νὰ ἔχωσι ἀποτελέσματα.

Ἐπειτα, ἐπειδὴ ὁ τόπος εἶναι πτωχὸς, δοξασίαι πολιτικαὶ δὲν ὑπάρχουν ἀκόμη, καὶ ἐπικρατεῖ ἀνε-

ξάληπτος ἡ ἰδέα ὅτι οὐδὲν ἐνεργεῖται ἄνευ προσωπικοῦ συμφέροντος, δὲν ὑπάρχει ἡ ἀπαιτούμενη ἐμπιστοσύνη ἐκ μέρους τοῦ ἔθνους πρὸς τὰ κινούμενα πρόσωπα, οἰανδήποτε ἐπωφελεῖ ὄψιν καὶ ἂν παρουσιάζουν τὰ σχέδιά των καὶ τοῦτο γενῶν ἀνώμαλον τινα κατάστασιν πολλὰ κακὰ ἐπιφέρουσιν καὶ οὐδὲν ποτε καλόν.

Ἄλλως τε ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ μᾶς ὑποβλέπει πανταχοῦ κολαφιζόμεθα διὰ λόγους ὧν ἡ ἐξηγήσις ἀπαιτεῖ μακρὰν ἔκθεσιν καὶ ἥτις δὲν εἶναι ἄσχετος μετὴν ἐπικρατούσας Εὐρωπαϊκῆν, ὡς πρὸς τὴν ἀκεραιότητα τῆς Τουρκίας, πολιτικῆν τὰ τῆς διαδοχῆς τοῦ ἡμετέρου θρόνου δὲν εἶναι εἰσέτι μονίμως ἐκκαθαρισμένα καὶ ἀποκατεστημένα τὰ ὑμῶν τοῦ Κράτους μόλις ἀπικατέστησαν τὸν θρόνον ἐπὶ τῆς ἀποκατεστημένης οἰκοδομήσεως τοὺς οἴκους των, νὰ κανονίσωσι τὰ μέσα ὑπάρξεώς των καὶ νὰ μονιμοποιήσωσι τὸ οἰκογενειακὸν των μέλλον καὶ ἰδοὺ πάλιν πλοῖα καὶ δύκτια.

Ἐβαρύνθημεν τὰς μεταβολὰς, ἀποστρεφόμεθα τὰς στάσεις, μισοῦμεν τὴν φιλαρχίαν τινῶν οἵτινες κακῶς ἠθισμένοι τὰ πάντα θυσιάζουσι πρὸς τοὺς σκοπούς των, οὐδέποτε φροντίσαντες σπουδαίως καὶ πατρικῶς περὶ τοῦ κοινῶν σκοποῦ τῆς μονιμοποιήσεως καὶ προόδου τοῦ ἔθνους καὶ ὅπως μᾶς ἐσυνείθησαν αἱ πράξεις των, ἐσμέν δύσπιστοι πρὸς ὅσα ἀγαθὰ μᾶς ὑπόσχονται, ἐὰν ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἐν βάλει δὲν μᾶς εἶναι γνωστὰ τὰ διανοήματά των, οἱ σκοποὶ των καὶ αἱ πράξεις των. Δὲν γινόμεθα πλέον ἔρμια τῶν παθῶν των καὶ ἐν πεπειθήσει φρονοῦμεν ἀπαξάπαντες, ὅτι καλλίτερα ἓνα καὶ μόνον νὰ ἔχωμεν ἐπὶ κεφαλῆς μας ἄρχοντα τὸν παρὰ τῆς θεῆς προνοίας προσδιορισθέντα μᾶς καὶ ἂν ἔχῃ ἑλλείψεις, παρὰ χιλίους τυραννίσκους μετὰς ἀπαιτήσεις καὶ τὰς ἰδιοτροπείας των.

Ἡτύχησαμεν νὰ ἴδωμεν ἐστεφανωμένους τοὺς ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς πατρίδος ἀγῶνας μᾶς καὶ τὴν πατρίδα βασιλευσμένην ἐπ' ἀνήλωμεν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς εἰρήνης καὶ ἡσυχίας, ἠρχίσασμεν νὰ ἀποκαθίστῶμεν τὰς πυρποληθείσας ἐστίας μᾶς καὶ νὰ βελτιοῦμεν τὰς ἐργιμωθείσας ἰδιοκτησίας μᾶς τέλος πάντων ἀνεδείχθημεν ἔθνος, ἔχον ζωὴν καὶ μέλον — ὅλα δὲ ταῦτα ἀπαιτεῖται φρόνησις καὶ ὑπομονὴ διὰ νὰ διατηρήσωμεν καὶ μονιμοποιήσωμεν καὶ τὴν φρόνησιν ταύτην δὲν ἀρνούμεθα εἰς τὸ ἔθνος, ἐὰν δὲ τινες διὰ τοὺς λόγους οὗς ἐξέθεσμεν μᾶς ἀνακατόνωσιν, ἡμεῖς ὀφείλομεν νὰ δειχθῶμεν εὐφρονες καὶ νὰ μὴ παρασυρόμεθα ἀπὸ φαντασιοπληξίας καὶ μεγάλας ὑποσχέσεις, τὰς ὁποίας μᾶς ἐδίδαξε μακρὰ πέτρα νὰ βασιανίζωμεν ἀκριβῶς πρὶν ἢ ἀδιακρίτως τὰς παραδεχόμεθα.

Ταῦτα λέγοντες, ἐννοοῦμεν, ὅτι καὶ ἡ ἐξουσία ὀφείλει ὀλιγωτέραν ν' ἀντιτάτῃ ἐπιμονὴν εἰς τὰς ἐθνικὰς θελήσεις, ὅταν μάλιστα βλέπει αὐτὰς ἰκανῶς ἐρρίξιμους εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ ἔθνους καὶ ἡ πραγματοποιήσις τῶν ὁποίων δὲν προσκρούει, οὐχὶ εἰς τὴν ἐπι-

μονὴν τῶν ἀρχόντων μᾶς, ἀλλ' εἰς ἀνυπερέβλητα ἐξωτερικὰ ἐμπόδια, τὰ ὁποῖα ὑπάρχει τρόπος νὰ γίνωνται γνωστὰ εἰς τὸ ἔθνος διὰ νὰ πείθεται καὶ νὰ μὴ θεωρῆται αὐτὰ ὡς ἀπλὰς προφάσεις — ἐννοοῦμεν ἀκόμη, ὅτι οἱ κυβερνῶντες μᾶς πρέπει νὰ ὦσι μετρίωτεροι καὶ νὰ μὴ δίδωσι χώραν εἰς πείσματα ἰσοδυναμοῦντα μετὸ ἔ τ ζ ι θ ἔ λ ω τὸ ὁποῖον ποτὲ ὁ Ἕλλην δὲν χολεύει. Ἐννοοῦμεν προσέτι νὰ παύσῃ τὴν ἀδικαιολόγητον καταδρομὴν τοῦ τύπου καὶ τῶν ἄλλων ἐλευθεριῶν τοῦ ἔθνους, διότι δὲν ἀπέμαθεν ἀκόμη ἐντελῶς τὰς δημοκρατικὰς τοῦ ἔθνους καὶ ἂν αὐταὶ ναυαγοῦν ἀπέναντι τῆς Βασιλείας τὴν ὁποίαν ἀπείρως σέβεται, δὲν χάνονται ὅμως ἐντελῶς, ὅταν παρατεντώνεται μάλιστα τὸ σχοινίον.

Ὁμιλοῦμεν ἐμπνεόμενοι ἐκ τῶν ἀρχῶν καὶ φρονημάτων τόπου, ὅστις ὡς ἐκ τῆς ποιότητος τῶν κατοίκων του ἐκ συστήματος βιασώτης ἐστὶ τῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας, ἀλλὰ πιστεύομεν, ὅτι καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Κράτους μέρη τὰς αὐτὰς πρεσβεύει τῆς τάξεως, διότι ἔπαθον ἐκ τῶν ἐσωτερικῶν ἀνωμαλιῶν καὶ αἰσθάνονται ζωηρῶς τὰ καλὰ τῆς ἡσυχίας καὶ τάξεως.

Ἡ θεῖα πρόνοια εἶθε νὰ φωτίσῃ πάντας εἰς τὴν ὁδὸν τῆς συμποίας καὶ τοῦ καλοῦ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἐσχάτως συνήλθεν εἰς Τεργέστην ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μετόχων τῆς ἀτμοπλοικῆς Ἑταιρίας τοῦ Αὐστριακοῦ Λοῦτ. Κατὰ τὴν ἀναγνωσθεῖσαν ἐν τῇ συνέλευσει ἔκθεσιν πρόκειται νὰ γίνωσι μεταβολαὶ τινες εἰς τὰς ὑπαρχούσας γραμμὰς τῶν ἀτμοπλοίων τῆς, ἥτοι θέλου ἐλαττωθῆ αἱ μεταξὺ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Θεσσαλονίκης διάπλοι ἀπὸ 52 εἰς 26 κατ' ἔτος, αἱ δὲ γραμμαὶ μεταξὺ Θεσσαλονίκης καὶ Βόλου καὶ μεταξὺ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Τραπεζοῦντος καταργοῦνται καὶ μόνον ἐκτάτως καὶ κατὰ τὴν παρουσιαζομένην ἀνάγκην θέλου ταξιδεύει ἐκεῖ ἀτμοπλοία τῆς Ἑταιρίας οἱ μεταξὺ δὲ Τεργέστης καὶ Ἀλεξανδρείας ταχεῖς πλοῖες διπλασιάζονται.

Ἡ ἔκθεσις λέγει ἀκόμη, ὅτι διαπραγματεύεται ἡ Ἑταιρία μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὅπως ἀπολαύσει τὰς εὐκολίας ὅσας ἔχει μέχρι τοῦδε, ἐπ' ἀμοιβαίᾳ τῆτι.

Ὁ δημοσιευόμενος ἀπολογισμὸς τῆς Ἑταιρίας διὰ τὸ 1860 παρουσιάζει ὄφελος φ. 1,098,876.18. Ταῦτα κατὰ τὴν ἡμέραν, καθὼς δ' ἡμεῖς ἔχομεν πληροφορίας τὸ φερόμενον κέρδος δὲν εἶναι καθαρὸν, τόσον διότι ὀφείλονται εἰς τὴν Κυβέρνησιν τρεῖς ἑκατομμύρια φιορίνια τὰ ὁποῖα ἀδυνατοῦσα ἡ Ἑταιρία ν' ἀποτίσῃ πρόκειται ν' ἀναλάβῃ τὴν ὑποχρέωσιν ν' ἀντικαταστήσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο δι' ἀτμοκινήτων νέων τοιοῦτοτρόπως κατασκευασμένων, ὥστε ἐν ἀνάγκῃ νὰ δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ κάμῃ χρῆσιν αὐτῶν ὡς πλοίων πολεμικῶν ἄλλως τε ἡ Ἑταιρία δὲν ὑπελόγησε τὴν ἀληθῆ ἐκπτώσιν τῆς ἀξίας τῶν ἀτμοπλοίων τῆς καὶ ἐνεκα τούτου παρουσιάζεται τὸ ρηθὲν κέρδος.

Προκειμένου δὲ λόγου περὶ τῆς Ἀτμοπλοικῆς Ἑταιρίας Λοῦτ, ὀφείλομεν ὀλίγα τινα νὰ εἰπῶμεν καὶ περὶ τῆς ἡμετέρας Ἀτμοπλοικῆς Ἑταιρίας. Ἐνῶ ὡς βλέπουν οἱ ἀναγνω-

σται μας η Αυστριακή κυβερνησις μεγάλας κάμνει θυσίας προς υποστήριξιν της Ατμοπλοίας του Λόιδ, διότι αισθάνεται τας εκ της υπάρξεώς της εθνικας ωφελείας, δυστυχώς η ημετέρα Κυβερνησις ωθει την Ελληνικην Ατμοπλοίαν εις την άποσύνησίν της, και εκ τούτου δίδει άφορμάς βαρείας κατακραυγής των Ελλήνων κατ' αὐτῆς, καθόσον διατρέχει η ιδέα, ότι η Κυβερνησις μας συμπαθεῖ προς τοὺς Αυστριακοὺς και ἐνεκα τούτου ἀδιαφορεῖ προς χάριν των ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τῆς Ελληνικῆς Ατμοπλοίας εἴτε καλῶς εἴτε κακῶς, η ιδέα αὐτη εἰσεχώρησε μολαταῦτα εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν Ελλήνων, ἀφοῦ μάλιστα ἀνέγνωσαν τὴν εἰρημένην ἔκθεσιν τῆς Ἐταιρίας Λόιδ λέγουσαν ὅτι σελπίζει ν' ἀπολύσῃ ἐν Ἑλλάδι τὰς ευκολίας αἰ ἔχαιρε μέχρι τοῦδεσ και ὀφείλει η Κυβερνησις νὰ μεταιώσῃ τὴν κακὴν κατ' αὐτῆς διεγερθεῖσαν πρόληψιν ταύτην, δι' ἔργων. Δυστυχῶς ὁμως ἀντι συνδρομῆς και υποστηρίξεως, η Κυβερνησις μας διορίζει πολυμελῆ ἐπιτροπὴν πρὸς ἐξελέγξιν τῶν υποθέσεων τῆς Ἐταιρίας, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θέλει τὴν πείσει, ὅτι ἀτόπους συνέλαβεν ὑπονοίας και θὰ τῆς ὑποδείξει, ὅτι πάντα ὅσα ἐξετέθησαν παρὰ τῆς διευθίνσεως τῆς Ἐταιρίας και ἐτέθησαν ὑπ' ὄψιν τῆς εἰσιν εἰλικρινῆ και καθαρὰ ἐνῶ και τοι διορίζουσα τὴν ἐπιτροπὴν, ὄφειλεν ἐντοῦτοις νὰ δράμῃ συγχρόνως και δραστηρίως πρὸς συνδρομὴν τῆς Ἐταιρίας διὰ νὰ υποστηρίχῃ αὐτη και νὰ μὴ ἀναγκασθῆ νὰ διακόψῃ τοὺς πλόας τῆς, ὅπως μετ' ὀλίγας ἡμέρας θέλει παύσει τὴν γραμμὴν τῆς Ἐπτανήσου. Εἰς τί δὲ θέλουν γρησιμεῦσαι αἱ δι' ἐπιτροπῶν ἐξελέγξεις, ὅταν, αὐται μὲν ἀποδείξουν τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων, αἱ δὲ γραμμαὶ τῶν Ατμοπλοίων διακοπῶσιν ἐντοσούτω και ἐπέλωσιν ἀνεπαρόρωται ζημίαι;

— Η προχθεσινῆ ἑορτῆ τῆς Ἀναλήψεως διήλθε θορυβῶδης, ἐνεκα τῆς οἰνοποσίας τὸ ἑσπέρας μάλιστα, ἐνῶ οἱ φιλήσυχοι τῶν συμπολιτῶν μας διετέλουν ἐν τῇ κεντρικῇ Πλατείᾳ, χάριν ἀναψυχῆς, διαταράχθησαν ἐκ τινος συμπολοκῆς λαδούσης χώραν εἰς ἐν τῶν ἐν αὐτῇ κρηνηνέων μεταξὺ ἀνθρώπων τῆς ἐσχάτης τῆς ἡμέρας, και τοῦτο διότι δὲν λαμβάνονται τὰ προσήκοντα ἀστυνομικὰ μέτρα.

Καθ' ὅλην σχεδὸν τὴν ἑβδομάδα ταύτην ἡ ἀτμοσφαῖρα μας παρουσιάζει χειμερινὴν ὄψιν, ἀστασία ἀπειρος τῶν πνεόντων ἀνέμων, συνεφώδης οὐρανός και ἐνίοτε ψιλλὴ βροχή κατὰ συνέπειαν δὲ ἡ ἀτμοσφαῖρα εἶναι ψυχρὰ και μάλιστα τὴν πρωῖαν και ἑσπέρας ἐνεκα τούτου ἀπειλοῦνται ἀσθίνεαι.

— Ἐκ τοῦ σήμερον ἐκ Πειραιῶς φθάσαντος ἀτμοπλοίου οὐδὲν ἄξιον λόγου ἐμάθομεν ἐκ τῆς Πρωτευούσης. Αἱ ἀνακρίσεις ἐξακολουθοῦν ἀποτέλεσμα αὐτῶν εἶναι ἡ σύλληψις και τοῦ ἀποστράτου Ταγματάρχου τῆς χωροφυλακῆς Η. Πανᾶ.

— Κατὰ τὴν Αὐγὴν οἱ Συντάκται τοῦ Αἰῶνος και τοῦ Μέλλοντος διακόπτουν τὴν ἔκδοσιν τῶν φύλλων των.

— Ἐπιστολὴ ἐκ Σμύρνης φθάσασα προχθὲς ἐνταῦθα διὰ τοῦ Γαλλικοῦ ἀναφέρει, ὅτι ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἶχον τηλεγράφημα λέγον, ὅτι ἀνεφάνθησαν ἐκεῖ συμπτώματα χολέρας εὐχόμεθα νὰ ἦναι ψευδῆς ἡ ἀπαισία αὐτη εἰδήσις, καθόσον μάλιστα μέχρι σήμερον δὲν ἐβεβαιώθη τηλεγραφικῶς.

— Σήμερον ἔφθασεν ἐνταῦθα και ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὁ ἐκ Χαλκίδος μετατεθείς παρὰ τῆς ἐδῶ Πρωτοδικεῖω Βισαγγελεὺς Κ. Παπαλεξόπουλος, πρὸ τριῶν δ' ἡμερῶν ἔφθασε και ὁ ἀντεισαγγελεὺς Κ. Μαναρᾶκης, μετατεθείς ἐξ Ἀθηνῶν ἐνταῦθα.

— Ἡ προσεχὴς Δευτέρα, 5 τρέχοντος ὠρίσθη ὡς ἡμέρα ἐνάρξεως τῶν ἐξετάσεων τῆς ἐτησίας ΚΗ' περιόδου τοῦ ἐνταῦθα Γυμνασίου ἡ Δημαρχία ἐξέδοτο ἤδη τὰς ἀναγκαίας περὶ τούτου προσκλήσεις.

— Ἡ Ἀστυνομία ἐκάνονισε τέλος τὴν τιμὴν τοῦ ἄρτου εἰς τρεῖς τάξεις πρὸς 50, 40, και 30 λεπ. ἐκάστην ὁκάν, ἐκάστης τάξεως.

— Κατὰ τὴν ἐφημερίδα ὁ Πειραιεὺς συνελλήθησαν και οἱ νέοι Ἐπαμ. Κένταυρος, Ἀθ. Μελισσόδας, Ἀλκιβ. Σεραφεῖμ και Κ. Πολυμέρης. — Κατ' ἄλλην δὲ ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν ὁ πρῶτος ἀπελύθη παράδοξος ἡ παιδοσυγαμοσία αὐτη και ἀξία οἰκτιρισμοῦ μᾶλλον τὰ συγκροτοῦντα αὐτὴν πρόσωπα.

— Ὁ Στρατηγὸς Γρίβας ἔφθασεν εἰς Ἀθήνας ἐκ τῆς ἐπαρχίας του.

— Οὐδεὶς ἀμφίβαλεν, ὅτι ὁ ἀξιότιμος πρῶτος βουλευτῆς μας Κ. Κωνστ. Πλατὺς ἤθελε πραγματοποιήσῃ τὴν ὑποσχεθεῖσαν εἰς τὴν Ἐρμούπολιν δωρεὰν μεγάλου ὄρολογίου, διότι ὁ Κ. Πλατὺς γινώσκει, ὅτι ὑπολήπεται παρὰ τῶν Ἐρμουπολιτῶν και ἀν ἀπέτυχεν εἰς τὰς ἐσχάτας βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἡ ἀποτυχία του ἄλλην ἔχει ἀφορμὴν ἢ τὴν μὴ ἐμπιστοσύνην τῶν συμπολιτῶν μας πρὸς τὸν Κ. Πλατὺν. Τὸ ὄρολόγιον ἐπεβιβάσθη ἐν Τεργεστή ἐπὶ τοῦ Ἑλλ. Βρικίου τοῦ πλοιάρχου Παπαγγελῆ και φθάνει κατ' αὐτά. Ὁ τόπος ἔχει ἀφορμὰς νὰ εὐγνωμονῇ πρὸς τὸν Κ. Πλατὺν οὐχὶ διὰ τὴν δωρεὰν ταύτην μόνον, ἀλλὰ και διὰ πολλὰς ἐκδουλεύσεις τὰς ὁποίας προθύμως τῷ προσέφερον ὡς βουλευτῆς και ὡς πολίτης ἀκόμη.

— Ἡ Βουλὴ συζητήσασα παρέδεχθη τὰ ἀκόλουθα νομοσχέδια α. τὸ περὶ τηλεγραφικῆς συμβάσεως ἢ μεταξὺ Ἑλλάδος και Τουρκίας β. τὸ περὶ Ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος και τῆς Ἐταιρίας τοῦ Λόιδ και γ. περὶ πιστώσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

— Ἡ Ἀγγλικὴ φρεγάτα *Μελπομένη* προσωρμίσθη τὴν παρελθούσαν Τρίτην εἰς τὸν λιμένα μας προερχομένη ἐκ τῶν παραλίων τῆς Συρίας. Τὰ ἐκεῖ πολεμικὰ εὐρωπαϊκὰ πλοῖα στεροῦνται πολλῶν πραγμάτων και ἄπορον εἶναι πῶς, ἀφοῦ συνεκεντρώθησαν τόσα εὐρωπαϊκὰ μεγάλα πλοῖα δὲν μετέβησαν ἐκεῖ οἱ ἀνάλογοι μεταπράται και ἐξοδεύται τροφίμων και ἄλλων ἀναγκαίων πραγμάτων.

— Ἡ θεατρικὴ Ἐταιρία Σουλτιε ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς πόλεως μας, εἰς Σμύρνην μεταβάσα.

— Ἡ Γαλλικὴ *Ναυαρχὶς* ἀνεχώρησεν ἐκ τοῦ λιμένος μας τὴν ἑσπέραν τῆς ἀπελθούσης Κυριακῆς, ἀφοῦ κατὰ τὴν δὲλην τῆς αὐτῆς ἡμέρας διετέλεσεν τὸν πόνον τῆς πόλεως μας διὰ τῆς ἡμετέρας τῆς κατανύσεως ἐφ' ἱκανὰς ὥρας ἐν τῇ πλατείᾳ Ὀθωνος. Ἡ πόλις εὐχαρίστησε τοὺς εὐγενεῖς Γάλλους διὰ τοῦτο, τοσοῦτο μᾶλλον καθόσον ὀλίγας ἡμέρας πρὶν ἦτον ἐνταῦθα ἡ Ῥωσικὴ *Ναυαρχὶς*, ἔμεινε πλείοτερον τῆς Γαλλικῆς ἐν τῷ λιμένι μας, εἶχεν ἐπίσης μουσικὴν, πλὴν δὲν ἐσυχώρησε τὴν εἰς τὴν πόλιν ἐξοδόν τῆς ὅπως αὐθρομήτως και προθύμως ἔπραξαν οἱ Γάλλοι.

— Ἀφοῦ ἀμφότεραι αἱ κατὰ τὴν ὁδὸν ἀγορᾶς ἀπέναντι τῆς Λέσχης Ἐρμουπολιτῶν οἰκοδομαὶ ἐπροχώρησαν ἱκανῶς, εἶναι καιρὸς ὥστε ἡ ἀστυνομία νὰ ὑποχρεώσῃ τοὺς ἰδιοκτῆτας αὐτῶν διὰ νὰ ἐκκαθαρίσωσι τὴν ὁδὸν ἀπὸ τὰς οἰκοδομησίμους ὕλας αἱ ὁποῖαι τὴν πληροῦν και αἰτίνες φέρουν προσκόμματα ἄπειρα εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐμπορικῆς κινήσεως ἤδη ἔχωσι τὸν ἀπαιτούμενον τόπον διὰ νὰ περιορίσωσι τὰς ὕλας των ἐντὸς τῶν οἰκοδομῶν και δὲν εἶναι δίκαιον χάριν ευκολίας αὐτῶν νὰ βλάπτηται τὸ κοινόν.

— Μᾶς γράφουν ἐκ Ῥόδου τὰ ἀκόλουθα.

α Ἀφοῦ οἱ ἐνταῦθα Ἴταλοὶ, ἀν και ὀλίγοι τὸν ἀριθμὸν, ἐπανηγύρισαν λαμπρῶς τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς πατρίδος των διὰ παντοίων μέσων ἐκδηλούντων τὸ εθνικὸν των αἶσθημα και ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες δὲν ἠδυνάμεθα νὰ σιωπήσωμεν, πλείοτεροι ὄντες τὸν ἀριθμὸν, και νὰ μὴ ἐκφράσωμεν τὰ αἰσθηματὰ μας κατὰ τὴν βασιλικὴν ἑορτὴν τῆς 20 Μαΐου, ὕστερον μάλιστα ἀπὸ τὰ ἀπαισία κατὰ τοῦ Βασιλέως μας ἀκούσματα τὰ ὁποῖα μετὰ βαθυτάτης λύπης περιῆλθον εἰς γνῶσιν μας ἐν Ἀθήναις πραττόμενα παρὰ νέον, οἵτινες ὄφειλον ν' ἀφίσωσιν εἰς πρεσβυτέρους αὐτῶν και καλῆτερα γινώσκοντας τὴν Ἑλλάδα και τὰ πολιτικὰ τῆς τὴν πρωτοβουλίαν.

Τὴν ἑορτὴν λοιπὸν ταύτην ἐπανηγυρίσαμεν παρὰ ποτε ἄλλοτε προθυμώτερον μετὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν δοξολογίαν ἐν ἣ παρῆσαν πάντες σχεδὸν οἱ ὑπήκοοι Ἕλληνες και πλῆθος πολλὸ ἐκ τῶν ἐντοπίων, ὁ πρόξενός μας ἐδέχθη τὰς συγχαρητηρίους τῶν ἀρχῶν τοῦ τόπου και τῶν Κ. Κ. Προξένων οἵτινες ὕψωσαν ἀπὸ πρωῖας τὰς σημαίας των τὸ σταθμεῖον δὲ ἐν τῷ λιμένι μας πολεμικῶν Ὀθωμανικῶν βρικίων ἐχαίρετσε δι' 21 κανονοβολισμῶν. Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ πόλις διετέλει ἐν εὐθυμίᾳ διὰ τὸ ὑπερτεροῦν ζοιχεῖον τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀλλ' ἡ ἑσπέρα ἦτο λαμπρὰ, διότι ἐκτὸς τοῦ λαμπροῦ φωτισμοῦ τοῦ προξενικοῦ καταστήματος τοῦ ὁποῖου δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἦτον ἐλευθέρᾳ ἡ εἴσοδος,

ἠγέρθη παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἔξωθεν τοῦ Προξενείου πλατείας ἀψὶς λαμπρῶς ἐστολισμένη και κατὰ φῶτος δι' ὅλης τῆς νυκτὸς διατελέσασα, διάφορα δὲ πυροτεχνήματα ἀκαταπαύστως ἐξ αὐτῆς ἐξερχόμενα κατὰ φῶτιζον τὴν ἀτμοσφαῖραν και ἐπροκάλεσαν μεγάλην σφύρον λαοῦ, καθόσον και ἡ μουσικὴ διαρκῶς ἐπικιάνιζεν εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ Προξενείου.

Βλέπετε φίλε μου, ὅτι τὸ αἶσθημα τοῦ πατριωτισμοῦ ἡμεῖς οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ αἰσθάνομεθα ζωηρότερον ὑμῶν και εἶναι ἀδίκον νὰ μᾶς ψυχραίνητε διὰ πολλῶν πραγμάτων τὰ ὁποῖα σεῖς αὐτοῦ βουλεύεσθε νομίζοντες, ὅτι εἰς σὰς ἀνήκει μόνους τὸ ἔθνος.

Ἀπὸ τὰς 15 τοῦ λήγοντος ἐφάνθησαν διερχόμενα τὴν νῆσον μας διάφορα Γαλλικὰ πολεμικὰ πλοῖα και διευθυνθέντα εἰς τὴν ἀπέναντι αὐτῆς ὄρμον τῆς μικρασίας Μαρμαρᾶν λεγόμενον ὅπου μετέβη πρὸς ἐπίσκεψιν των ὁ Διοικητῆς μας μετὰ τοῦ Γάλλου ὑποπροξένου ἐπὶ τοῦ ἐνταῦθα σταθμεύοντος Ὀθωμανικοῦ Ἀτμοπλοίου και αὐθημερὸν ἐπανῆλθον ὁ Γαλλικὸς οὗτος στολισκὸς συγκεῖμενος ἐκ τριῶν δικρότων, τεσσάρων φρεγατῶν και τεσσάρων ἄλλων μικροτέρων ὄλων ἀτμοκινήτων, και διοικούμενος παρὰ τοῦ ἀντιναύαρχου Σιοπάρ κατευθύνεται εἰς Συρίαν διὰ νὰ παρασταθῇ εἰς τὴν ἐπίδρασιν τοῦ Γαλλικοῦ τῆς κατοχῆς γρατοῦ.

Β. — Ἐξ ὄλων σχεδὸν τῶν νήσων τοῦ ἡμετέρου Νομοῦ ὑπάρχει ἡ εὐχάριστος πληροφορία, ὅτι οἱ δημοτικακοὶ καρποὶ εἶναι λιαν ἄφθονοι, καθὼς και διὰ τοὺς ἀμπελῶνας προμηνύεται εὐτυχῆς συγκομιδῆ, ἐάν ἡ ἀσθένεια δὲν ἀναφανῆ σφοδρὰ και ἀκαταδάμαστος ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἢ μεταξοσκωλικοτροφία δὲ, δὲν φαίνεται εὐχάριστος, ἀλλ' οὐχὶ και ὄλως κακῆ, ἐκτὸς ἐάν δὲν παρουσιασθοῦν κατόπιν ἀφορμαὶ βλάβης αὐτῆς. Τὰ ὁπωροφόρα δὲν ἦσαν εὐτυχῆ ἀλλὰ μικρόν ἐστὶ τὸ κακόν, διότι ὀλίγη ἡ πρόσοδος των και περιωρισμένη εἰς μίαν ἢ δύο μόνον νήσους. Ἀφοῦ ἡ ναυτιλία ἔπαθε και ἡ ἀγορὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὅπου συνήθως ζῶσιν οἱ πλείστοι τῶν νησιωτῶν ἐμαρᾶνθη, ὄλαι σχεδὸν οἱ νῆσοι ἐπένοτον και ἦτον ἀνάγκη νὰ βοηθηθῶσιν οἱ κάτοικοι των ἐκ τῶν προϊόντων τῆς γῆς, ἀν και ἀνεπαρκῶν, διὰ νὰ συικρυνθῇ ἡ δυστυχία των.

— Τὴν 26 Μαΐου ἐγένοντο εἰς τὰς οἰκίας των ἐν Πάτραις Πausανία Χοιδᾶ Δικηγόρου, και Γ. Λέοντος κτηματῆς ἔρευναι δικαστικαὶ ἐκ διαταγῆς τῶν ἐνεργούντων ἐν Ἀθήναις τὰς ἀνακρίσεις τῶν γνωστῶν συμβάντων οὐδὲν ὄμως προέκυψεν, ὡς λέγουσιν αἱ ἐπιτόπια ἐφημερίδες.

— Ὁ υπεύθυνος συντάκτης τοῦ Αἰῶνος δικασθεῖς τὴν 28 Μαΐου ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις Κακουργιοδικῶν κατεδικάσθη εἰς φυλάκισιν μηνῶν 3 και 1/2 και εἰς πρόστιμον δραχ. 120.

— Τὴν 29 λήξαντος ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐπεθεώρησεν ἐν τῷ πολυγώνῳ τὸ Δ'. τάγμα τῆς γραμμῆς πρὸς δ ἔδωσε και τὴν σημαίαν του ἐπιστρέφουσα ἡ Α. Μ. συνωδεύθη ὑπὸ ζωηρῶν ζητοκραυγῶν.

— Τὴν 26 Μαΐου ἀνηγγέλθη τηλεγραφικῶς εἰς Ἀθήνας και ἐκεῖθεν ἐνταῦθα ὁ ἀπροσδόκητος θάνατος τοῦ μεγάλου τῆς ἐποχῆς ἀνδρὸς κόμητος Καθούρ πρωθυπουργοῦ τῆς Σερδηνίας, ὅστις τοὺς πάντας κατελύπησε διότι εἶχε χρεῖαν ἀκόμη ἡ Ἰταλία τῶν ἐκδουλεύσεών του. Δυστυχῶς μεταγενέστεραι εἰδήσεις ἐπεβεβαίωσαν τὴν λυπηρὰν ταύτην εἴδησιν.

— Τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείων ὄρθην ἔδωσαν ἐσχάτως ἀπάντησιν ἐπ' ἀναφορᾶς τιναν ἐκ τῶν συμπολιτῶν μας ἐμπόρων τοῦ νὰ κανονισθῇ διὰ Νόμου ὑποχρεωτικὴ πᾶσα πληρωμὴ, διὰ νομίσματος ὅπως ἡ Βασιλ. διατίμησις τὸ κανονίζει, και νὰ ὑποχρεωθῶσι τὰ Δικαστήρια ν' ἀποφασίζωσι συμφῶνως, μὴ ἐπιτρέποντα ἀπόδειξιν μαρτυρικῶν ἐπὶ ἐναντίων συμφωνιῶν.

Ἡ ἀπάντησις συνίσταται εἰς τὸ ὅτι ἡ Κυβερνησις ἔχει Νόμον και οὗτος εἶναι αὐτὴ ἡ ἰδία διατίμησις, καθόσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐκ μέρους τῶν Δικαστηρίων ὑποχρέωσιν αὐτη δὲν χωρεῖ ὅταν αἱ συναλλαγαὶ στηρίζονται ἐπὶ νομίσματος ὑπερτιμημένου και οὕτως πρέπει νὰ ἐκτελεσθῶσιν.

Ἡ ἀπάντησις αὐτη τοῦ Ὑπουργείου εἶναι ὀρθή, και εἰς ἄλλα μέσα ἔπρεπεν οἱ συμπολιταὶ μας ἐμποροὶ νὰ ζητήσωσιν τὴν θεραπείαν τῆς ἀληθοῦς μίστιγος τῆς ἀστασίας τοῦ

νομίματος και ουχί εις τὰ μέτρα τὰ ὅποια ἐζήτησαν και ἄτινα ἐνῶ θεραπεύωσι μίαν πληγὴν ἀνοίγωσιν ἄλλην, καθόσον εἶναι ἀδικον νὰ ὑποχρεωθῶσιν οἱ ὀφειλέται εἰς πληρωμὴν τῶν χρεῶν των εἰς νομίματα τῆς διατιμῆσεως, ἐνῶ ἔλαβον τὸ νόμισμα κατὰ τὴν τρέχουσαν ὑπερτίμησιν και ἐκ τούτου οἱ μὲν δανεισταὶ νὰ ὠφελθῶσιν ἀδικον ὠφέλειαν τὴν τῆς ὑπερτιμῆσεως ἀναβαίνουσαν εἰς 8 και 8 1/2 τοῖς 0[0 οἱ δὲ δανεισταὶ νὰ ζημιωθῶσιν ἀδικως.

Διὰ νὰ περιορισθῇ ἡ αὐξήσις τῆς ὑπερτιμῆσεως πρέπει νὰ αποφασίσωσιν οἱ συναλλαττόμενοι, ἀπὸ τούτου τοῦλάχιστον, νὰ κανονίζωσι τὰς συναλλαγὰς των εἰς νόμισμα διατιμῆσεως, ἐν τούτοις τὸ ἐπιμελητήριον νὰ συστήσῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν τὸν πολλαπλασιασμὸν τοῦ μεταλικοῦ Ἑλληνικοῦ νομίματος, ἀφοῦ ὅμως ὑποβιβάσῃ ἡ ἐσωτερικὴ ἀξία του εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ συμφέρῃ ἢ ἐκ τοῦ Κράτους ἐξαγωγή του, διότι ἐνόσω τὸ Ἑλληνικὸν νόμισμα ὑπάρχει ὅπως ἐκανονίσθη ἀπ' ἀρχῆς, ἡ Τουρκία οὐδὲ ἐν ἐξ αὐτῶν θέλει μᾶς ἀφίνει ὅπως πρὸ πολλοῦ συμβαίνει ἐν Ἑλλάδι εἰς τὴν ὀλίγιστα ἐγχώρια νομίματα ὑπάρχοντα εἰς κυκλοφορίαν, φουκαδεφθέντα πρὸ πολλοῦ. Ταῦτα ἐκ τοῦ προχείρου λέγομεν, ἀφορμὴν λαβόντες ἐκ τῆς εἰρημένης ἀναφορᾶς και τῆς ἐπ' αὐτῆς ὑπουργικῆς ἀπαντήσεως ἄλλοτε πολλὰ εἴπομεν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου και πάλιν ἐπιφυλαττόμεθα, ὅταν πρόκειται νὰ συζητηθῇ τὸ αὐτὸ ζήτημα ἐν τῷ ἐμπορικῷ ἐπιμελητηρίῳ νὰ φέρωμεν τὰς κρίσεις μας και τὰς κρίσεις εἰδημόνων προσώπων περὶ τῶν καταλλήλων μέτρων δι' ὧν δυνάμεθα νὰ φθάσωμεν εἰς εὐχερῆ λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου, ἀνευ σπουδαίων ζημιῶν.

— Μεγάλοι διενέξεις ὑπάρχουσι μεταξὺ τοῦ ἐξουρωπαϊσθέντος κατὰ πάντα δήμου Ἐρμουπόλεως, και τοῦ ἐν οἴκῳ ἐλεσινῆ καταστάσει εὐρίσκειτο ἐπὶ τουρκοκρατίας εὐρισκομένου ἐπὶ δήμου τῆς ἄνω Σύρου· αἱ διενέξεις αὐταὶ ἀφορῶσι τὴν ὀρθοσίαν τῶν δύο δήμων. Πόσον ἤθελεν εὐεργετήσῃ ἡ Κυβέρνησις τοὺς κατοίκους τῆς ἄνω Σύρου, πόσον θεάρεστον ἔργον πολιτισμοῦ ἤθελε κάμει ἂν συνεχῶνευε τοὺς δύο δήμους, ὥστε ἢ ἐν Ἐρμουπόλει φιλοκαλία, ἀγαθὴ και ἔμφρων και πατρικὴ δημοτικὴ διοικήσις νὰ ἐπεξετείνετο και εἰς τοὺς ἐν τῷ βορβόρῳ τῶν ὁδῶν, ἐν τῷ βορβόρῳ τῆς ἀμαθείας, τῆς δημοτικῆς διοικήσεως, δι' ἣν δὲν ὑπάρχει κατ' ἄλλῃλον ὄνομα ἐν τῷ λεξικῷ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης κυλιόμενος ἀπροστατεύτους κατοίκους τῆς ἄνω Σύρου.

Ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν οὐδεμίαν ἐλάβομεν εἰδήσιν περὶ ἀνακριτικῶν πράξεων ἀφορῶσιν τὴν περὶ μελετηθείσης ἀνατροπῆς τῶν καθεστώτων ὑπόθεσιν, ἐκτὸς τῆς γενομένης κατ' οἶκον ἐρεύνης ἐν ταῖς κατοικίαις τοῦ ἐν Πάτραις δικηγόρου Κ. Π. Χαϊδᾶ και τοῦ ἐκεῖ κτηματίου Γ. Λέοντος, ἧτις ὅμως, καθ' ἃ μᾶς γράφουσιν, οὐδὲν ἔφερον εἰς φῶς. Ὡστε ἐξ ὧν δυνάμεθα κατὰ τὸ παρὸν νὰ εἰκασώμεν τὸ πᾶν ἦτο περιορισμένον εἰς τὰς μωρὰς κεφαλὰς εὐαριθμῶν τινῶν διαμενόντων ἐν τῇ πρωτεύουσῃ.

Ἐν τῇ χθεσινῇ συνεδριάσει τῆς τε Βουλῆς και τῆς Γερουσίας ἀπήντησε ὁ πρωθυπουργὸς Κ. Μιαούλης εἰς ἐπερωτήσεις γενομένας περὶ τῶν ἐν τῇ Ἀγγλικῇ Βουλῇ τῶν Λόρδων, ὑπὸ τοῦ Κ. Γλάδστων λεχθέντων ὅτι τάχα, καθ' ἃς ἔλαβε κατὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι διατριβὴν του διαβεβαίωσε ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν ἐπιθυμᾷ τὴν μετὰ τοῦ βασιλείου ἔνωσιν τῆς Ἑπτανήσου. Ὁ Κ. Μιαούλης εἶπεν ὅτι, ἂν τυχόν ἄτομα τινα τοιαύτην ἔδωκαν διαβεβαίωσιν τῷ Κ. Γλάδστων ἢ τοιαύτη διαβεβαίωσις οὐδεμίαν ἔχει ἀξίαν ὅτι ἡ κυβέρνησις συμμαριζομένη πληρέστατα τὸν διακαὴ πόθον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἤθελε θεωρῆσαι ὡς μέγιστον εὐτύχημα τὴν ἔνωσιν ὅχι μόνον τῆς ἀδελφῆς Ἑπτανήσου, ἀλλὰ και πάσης τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς.

Ζωηρόταται ἐπευφημίαι ἐχαίρησαν τὴν πατριωτικὴν ἀγόρευσιν τοῦ πρωθυπουργοῦ.

(Ἐκ τῆς Ἑλπίδος)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐὰν ἀληθεύσῃ τὸ εἰς Παρισίους ἀδόμενον κατ' αὐτὰς, ὅτι κατὰ πρότασιν τῆς Γαλλίας, ὁ πατὴρ Βορέ καλεῖται προσεχῶς ὑπὸ τῆς ῥωμαϊκῆς αὐλῆς ἀρχιε-

πίσκοπος τῶν Λατίνων τῆς Σμύρνης, ἴδου εἰς τὴν τάλεσαν πόλιν ταύτην ἐν τῶν δραστηριωτάτων ἐλατηρίων τῆς δυτικῆς προπαγάνδας ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Ἐὰν αὐτὸ ἀλήθους, θὰ ἐσυστήνομεν θερμῶς εἰς τὸν σεβασμιώτατον μητροπολίτην Σμύρνης ν' ἀγρυπνῇ μᾶλλον ἢ ἄλλοτε ποτε, ἵνα ὑπάρχῃ πανταχόθεν καλῶς περιπεφραγμένη ἢ μάνδρα τοῦ ὀρθοδόξου ποιμνίου του, πάντως δὲ θὰ μάθῃ ἐν Σμύρνη ὁ Κ. Βορέ, ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν εἶναι Βούλγαροι.

Ὁ αὐτοκράτωρ και ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Γαλλίας μετέβησαν ἐκ Παρισίων εἰς Φονταίνεβλώ, ὅπου θὰ διατρίψωσιν ἰσως ἓνα μῆνα. Ἐκεῖ, ὡς λέγεται, ὁ Νικολέων Γ' θὰ ἐνασχοληθῇ εἰς ἀποπεράτωσιν τῆς βιογραφίας τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος, πόνημα εἰς τὸ ὅποιον καταγίνεται πρὸ καιροῦ. Ὁπωσδήποτε, τὴν 20|2 ἰουνίου συνεκροτήθη ἐν Φονταίνεβλώ συμβούλιον στρατηγῶν προεδρευόμενον ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος.

Ὁ πρίγκηψ Ναπολέων ἀνεχώρησε μετὰ τῆς συζύγου του, πριγκηπέσσης Κλοτίλδης, ἐκ Παρισίων εἰς Τουλῶνα, ἵνα ἐκεῖ ἐπέβῃ ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοῦ « Ἰερώνυμος Ναπολέων » και ἀπέβη εἰς ἐπίσκεψιν τῆς Νικαίας, Αἰακείου, Βαστίας, Τύνιδος, ἢ μὲν πριγκηπέσσα θὰ ἐπιστρέψῃ διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀτμοπλοῦ μόνη εἰς τὴν Γαλλίαν, ὁ δὲ πρίγκηψ Ναπολέων θὰ προβῇ μέχρι τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἐπὶ τοῦ γαλλικοῦ ἀτμοπλοῦ « Βασίλισσα Ὀρτενσία » ἀπερχομένου ἐπὶ τούτῳ εἰς Λισαβῶνα. Ὡς λέγεται ἡ ἀποδημία του θὰ διαρκῆσῃ τρεῖς μῆνας.

Βεβαιούται ὅτι ὁ κόμης Βεντιβόλιος, πρόξενος τῆς Γαλλίας ἐν Βηρυτῷ, διωρίσθη γενικὸς πρόξενος ἐν Σμύρνη, ἀντὶ τοῦ Κ. Μοῦρε, τεθέντος ὑπὸ σύνταξιν.

ΑΓΓΛΙΑ. Ὁ ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς ἀνταποκριτὴς τοῦ ἀγγλικοῦ «Χρόνου» βεβαιῶν ὅτι οἱ κάτοικοι τῶν νοτίων ἐπαρχιῶν αἰσθάνονται γενικὸν πόθον ἵνα ἐπανέλθωσιν ὑπὸ τὸ σκήπτρον τῆς Ἀγγλίας, ἢ νὰ κυβερνῶνται μοναρχικῶς ὑπὸ μέλους τῶν βασιλικῶν οἴκων τῆς Ἀγγλίας. « Πανταχόθεν (λέγει ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Χρόνου») ἔρχεται εἰς τὰ ὠτά μου ἡ ἠχὴ τῆς αὐτῆς φωνῆς, ἀντηχοῦσα μὲ σαφῆνειαν και θαυμασίαν δύναμιν. Ἡ φωνὴ αὕτη λέγει: ἔὰν κατορθώσωμεν νὰ ἔχωμεν ἐν μέλος τοῦ βασιλικοῦ οἴκου τῆς Ἀγγλίας ἵνα μᾶς κυβερνᾷ, θὰ εἴμεθα τότε εὐτυχεῖς ». Ἡ ἀγγλικὴ μοναρχία θαυμάζεται παντοῦ, ὡς ὑπόδειγμα ἐντελεστάτης Κυβερνήσεως. Ταῦτα, κατὰ τὸν εἰρημένον ἀνταποκριτὴν.

ΡΩΣΣΙΑ. Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας ἔφθασε τὴν 17|29 μαΐου εἰς Μόσχαν και κατέλυσε εἰς τὸ παλάτιον τοῦ Κρεμλίνου. Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του εἶχεν ὑπογράψῃ τὰς διὰ τὸ βασιλεῖον τῆς Πολωνίας μεταρρυθμίσεις.

Ἐκ Ῥωσσίας ἀναγγέλλεται ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος διοργανίζει τρία σώματα στρατοῦ, καίτοι ἀπηντῶντο δυσκολαί εἰς τὴν νεοσυλλεξίαν, διὰ τὴν παρούσαν κατὰστασιν τῶν πνευμάτων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις.

ΑΜΕΡΙΚΗ. Ἐκ Νεοβωράκου ἀναγγέλλεται ὑπὸ 10|22 μαΐου, ὅτι ἡ ὁμοσπονδιακὴ κυβέρνησις δὲν θὰ ἐπιτεθῇ ἀμέσως κατὰ τῶν νοτίων κρατῶν. Ὁ πρόεδρος Λίγκαλν λέγεται ὅτι ἔχει ἀπόφασιν νὰ κηρύξῃ τὸν πόλεμον κατὰ πάσης δυνάμεως ἧτις ἤθελεν ἐπέμβῃ εἰς τὰ ἐσωτερικὰ πράγματα. Εἰς τὴν Ἰσπανίαν εἶπεν, ὡς λέγεται, ὅτι καταλαβοῦσα τὸν Σανδομίγγον, ὀφείλει ν' ἀναδεχθῇ ἐνταυτῷ και πᾶσαν ἐκ τοῦ κινήματος τούτου ἐνδεχόμενον νὰ προέλθῃ κίνδυνον. Ἡ κυβέρνησις τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν παρεδέχθη τὰς ἐν τῇ παρισινῇ Συνόδῳ τοῦ 1856 συνόμολογηθείσας ἀρχὰς περὶ τοῦ κατὰ θάλασσαν δικαίου.

Ἐκ Νεοβωράκου ἀναγγέλλονται ὑπὸ 13|25 Μαΐου. «Τὰ ὁμοσπονδιακὰ στρατεύματα εἰσῆλθον εἰς τὴν Βιργινίαν και κατέλαβον τὴν Ἀλεξάνδρειαν και τὴν Ἀρλιγκτῶνα. Ἐνεακισχίλιοι Μεσημβρινοὶ συγκεντρῶνται εἰς Harpers Ferry, ἐνθα περιμένεται νὰ συγκροτηθῇ μάχη.

Τὰ θλιβερά ἀποτελέσματα τῆς ἐν Ἀμερικῇ κρίσεως ἤρχισαν ἤδη νὰ διακρίνωσιν ἐν Εὐρώπῃ. Εἰς τὴν Ἰσπανίαν, ἡ ἐπαρχία τῆς Καταλωνίας πάσχει ἀπὸ τὴν σπᾶνιν τοῦ βαμβακίου ζητεῖται δὲ παρὰ τῆς ἰσπανικῆς κυβερνήσεως νὰ παύσῃ ἀπαγορεύουσα τὴν εἰσαγωγὴν βαμβακίων ἄλλων παρὰ τὰ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν.

Ἡ Γράμματα ἐκ Σουκούμ-καλὲ ἀναγγέλλουσιν, ὅτι

οἱ Ῥῶσοι ἐξεκένωσαν και ἀνετίναξαν εἰς τὸν ἀέρα τὰ φρούρια Ἀδεκούμ, Γίλ και Ἀμπιν, και ἀπεσύρθησαν πάλιν ὀπισθεν τῆς γραμμῆς τοῦ Κομπάν. Οἱ Κιρκάσιοι κατέβησαν ἀπὸ τὰ ὄρη, και κατέλαβον τὰς θέσεις ἃς ἀφῆκεν ὁ ἐχθρὸς.»

ΕΝ ΤΕΡΓΕΣΤῃ 26/7 ἰουνίου 1861.

Ὁ πρωταγωνιστὴς τῆς τελευταίας και θαυμασίας ἰταλικῆς μεταβολῆς, ὁ κόμης Καβούρ, ἀπέβισε περὶ τὴν ἑβδόμην πρωϊνὴν ὥραν τῆς 25|6 τοῦ ἰσταμένου ἐκ τυφοειδοῦς πυρετοῦ, ὃν δὲν ἴσχυσε νὰ καταβάλῃ ἅπαντα τῶν ἰατρῶν ἢ ἐπιστήμη. Φλεβοτομηθεὶς τρεῖς, ἐφάνη ἐκτὸς κινδύνου, ὥστε και ἐπειράθη ν' ἀναλάβῃ τὰς πολλὰς και σπουδαίας ἀσχολίας του ἄλλ' ἐκ τούτου ἐπανεπέσει, νοσήσας βαρύτερον ὑπέστη δὲ τετάρτην και ἕκτην ἀφαίμαξιν, ἀλλ' ἀνωφελῶς.

Ἐπὶ τῆς τελευταίας περιόδου τῆς νόσου τοῦ κόμητος Καβούρ, τὰ ὑπουργεῖα τῆς Γαλλίας και Ἀγγλίας ἐζήτησαν ἀδιακόπως εἰδήσεις περὶ τῆς καταστάσεώς του. Ὁ κόμης Καβούρ ἀπέθανεν ἄγαμος ἔχει δὲ δύο ἀδελφοῦς.

Τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον ἀνετέθη προσωρινῶς εἰς τὸν ὑπουργὸν Μιγκέτην τὸ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν, ὃ διετύθηνεν ὡσαύτως ὁ ἀποθανὼν κόμης, ἀνετέθη εἰς τὸν Φάντην. Ἡ πόλις τοῦ Τουρίνου πενήφορῃ ἅπαντα. Αἱ βουλαὶ διέκοψαν τὰς συνεδριάσεις των. — Προσεχῶς τὰ καθέκαστα.

Αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις ἐκ τῆς νοτίου Ἰταλίας παριστῶσι μεγάλην ἀκαταστασίαν εἰς τοὺς τόπους ἐκεῖνους. Εἰς τὰς ἐξοχὰς, ἡ ληστεία δὲν ἐξοντώθη εἰσέτι εἰς τὰς πόλεις συνέβαινον καθεκᾶστην φόνοι και ἀνησυχία. Τὸ περὶ τῆς Ῥώμης ζήτημα ἐξακολουθεῖ διαπραγματευόμενον μεταξὺ Γαλλίας και Τουρίνου ἀφ' ἐνός, και μεταξὺ Ῥώμης, Βιέννης και Μαδρίτου ἀφ' ἐτέρου. Ἡ Αὐστρία και ἡ Ἰσπανία, ὡς μεγάλαὶ ῥωμανοκαθολικαὶ δυνάμεις, ἀξιοῦσιν ὅτι τὸ ζήτημα τούτου δὲν πρέπει νὰ λυθῇ ἀνευ τῆς μετοχῆς αὐτῶν.

Ἡ ἐν Ἐρζεγοβίῃ διεθνῆς ἐπιτροπὴ συνήλθε κατὰ πρῶτον τὴν 13|25 Μαΐου εἰς Νιστάτ. Ἐκεῖ ὁ Ὁμέρ πασσᾶς ἐκήρυξεν, ὅτι εἶχε ἀνακαλέσῃ τὸ Μαυροβούνιον ἐντὸς τῶν ὄρων τῆς συνθήκης τοῦ 1859 ἧτοι νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπόδοσιν τῶν τουρκικῶν χωριῶν ἅτινα ἤρπασαν οἱ Μαυροβουνιώται, ἀλλ' ὅτι οὐδὲν ἐπροτίθετο νὰ ἐπιχειρήσῃ κατὰ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἡγεμόνος Νικολάου. Τὰ αὐτὰ ἔγραψε και πρὸς τὸν ἡγεμόνα τούτου, ἐντὸς τελεσιγράφου τοῦ ὁποῖον τῷ ἐπέμψε, προσθέσας ὅτι ἄλλως θὰ κινήθῃ ἐναντίον του. Ἄν πιστεύσωμεν τηλεγράφημά τι ἐκδοθὲν ἐκ Παρισίων τὴν 20|1 Ἰουνίου, ὁ ἡγεμὼν Νικόλαος ἀπεφάσισε νὰ παραιτήσῃ τοὺς τουρκικοὺς τόπους.

Τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἔφθασεν ὁ Ὁμέρ πασσᾶς εἰς Σεραγίεβον, συνέβησαν ἐν τῇ Ἐρζεγοβίῃ μεταξὺ Τούρκων και Χριστιανῶν δύο νέαι μάχαι, ὧν ἀγνοεῖται εἰσέτι ἡ ἔκβασις.

Παρίσιοι, 22|3 Ἰουνίου. — Ὁ Ὁμέρ πασσᾶς ἀπήντησε δυσπιστίαν ἐκ μέρους τῶν ὀθωμανῶν τῆς Ἐρζεγοβίνης, και ἀφ' ἐτέρου αἱ δημοσιευθεῖσαι παραχωρήσεις δὲν νῆχαρίστησαν τοὺς χριστιανούς.

Παρίσιοι, 25|6. — Ὁ θάνατος τοῦ Καβούρ παρήγαγε πολλὴν ἀνησυχίαν. Ἡ πρόσδοξος τῶν 30|0 ἐξέπεσε κατὰ 30 ἑκατοστὰ.

Μεδιόλανον, 25|6. — Ἡ ἐδῶ τράπεζα ὕψωσε τὸν τόκον εἰς 7|0.

Πέστη, 24|5. — Ἡ πρότασις τοῦ Δεᾶκ ἐγένετο δεκτὴ διὰ τῆς ὑπερισχύσεως μόνον 3 ψήφων, ἧτοι 155 κατὰ 152.

Μαδρίτον. — Περιμένεται ἡ ἀπόκρισις τοῦ Μαρόκου εἰς τὸ τελεσίγραφον τῆς Ἰσπανίας. Ἀπειλεῖται ἐμφύλιος πόλεμος μεταξὺ τοῦ αὐτοκρ. τοῦ Μαρόκου και τοῦ ἀδελφοῦ του, οὗτινος τὰ στρατεύματα ἀπέχουσι 40 χιλιόμετρα ἀπὸ τοῦ Φέζ.

(Ἐκ τῆς Ἡμέρας).

ΠΟΙΚΙΛΑ ΜΕΜΒΡΑΝΑ

Ἡ ἐφεύρεσις τῆς μεμβράνης ἢ διφθέρας εἶναι ἀρχαιοτάτη, και πολὺ προγενεστέρα τῆς τοῦ χάρτου, ὁποῖου ἡ χρῆσις ἐγένετο καθολικὴ μικρὸν πρὸ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς τυπογραφίας. Περὶ τὰ 220 π. Χ. λέγεται, ἐπὶ τῆς βασιλείας Εὐμένους τοῦ δευ-

τέρου, ότι η μεμβράνα εφευρέθη εν Περγάμω, εξ ου και επεκλήθη χάρτης Περγαμηνός (Charta Pergamena) προς διάκρισιν του Αιγυπτιακού (charta Aegyptiana) τον οποίον κατεσκεύαζον εν Αιγύπτω εκ του φλοιού του παπύρου. Οι Έλληνες και οι Ρωμαίοι έγγραφον οτε μὲν ἐπὶ πινακίδων κεχρησμένων κηρῶ, ὅτε δὲ ἐπὶ τοῦ παπύρου ἢ ἐπὶ ὑφάσματος ἐπὶ τούτῳ παρασκευασμένου ἢ ἐπὶ τῆς μεμβράνης. Κατὰ τὸν μεσαίωνα δὲ ἡ χρῆσις ταύτης ὑπερίσχυσε καὶ μετ' αὐτὴν ἔτη τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ χάρτου. Ἐπιπολλὴν δὲ χρόνον ἦτο πολὺ σπάνιον ἐμπόρευμα. Ἐπορίζοντο δὲ πολὺ δυσκόλως αὐτὴν οἱ μοναχοὶ, οἱ μόνοι τότε γράφοντες μεγάλα συγγράμματα, πρὸς οἰκονομίαν τῆς σπάνεως τῆς μεμβράνης ἐξήλειφον τὴν γραφὴν τῶν ἀρχαίων χειρογράφων τῶν ὁποίων ἦσαν κάτοχοι. Πρὸς τοῦτο ἐπέτρεβον αὐτὰ διὰ κισίρεως, τὰς ἐβάπτισον ἐνδον ζέοντος ὕδατος ἢ ἐπλυνον αὐτὰς ὀξέσιν. «Ἐκτὸς ἀμφιβολίας εἶναι, λέγει ὁ Mac-Culloch, ὅτι ἡ καθόλου ἐπέκτασις τῆς χρήσεως ταύτης ἐγένετο λίαν ἐπιζήμιος εἰς τὴν φιλολογοίαν, καὶ πιθανῶς προξένησε τὸν καθόλου ἀφανισμόν πολλῶν πολυτιμοτάτων ἀριστουργημά-

των τῆς ἀρχαιότητος. Κατὰ τὸν μεσαίωνα δὲ ἀπεξέοντο πρὸς γραφὴν τινῶν ἐλεεινῶν σχολαστικῶν πραγματειῶν περὶ θεολογίας ἢ λογικῆς. Ἐνίοτε ὁμως ἡ ἀρχαία γραφὴ μὴ ἐξαληφθεῖσα καλῶς δύναται νὰ ἀναγνωσθῆ, καὶ εἰς τοῦτο ὀφείλεται τὸ ἀρτίως ἀνακαλυφθῆν μέρος τῆς πραγματείας τοῦ Κικέρωνος De Republica. Ἡ πραγματεία δὲ αὕτη ἐξήλειφθη πρὸς ἀντικατάστασιν ὑπομνήματός τινος τοῦ ἱεροῦ Αὐγουστίνου ἐπὶ τῶν ψαλμῶν!» Τὰ οὕτω δὲ εὐρισκόμενα χειρόγραφα ὠνόμαζον παλίμψηστα. Μετὰ τὸν 15 αἰῶνα σχεδὸν ὑπερίσχυε κατὰ μικρὸν ἀντὶ τῆς μεμβράνης ὁ χάρτης καὶ ἐν βραχεὶ ἐχρῶντο αὐτῇ μόνον πρὸς ἐγγραφὴν δημοτῶν ἢ ἰδιωτικῶν γραμμάτων, ὀνομάτων εὐγενείας καὶ παντὸς ὅ,τι προωρίζετο πρὸς διατήρησιν εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεάς. Ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς δὲ χρόνῳ ἡ χρῆσις τῆς μεμβράνης, καὶ μάλιστα εἰς τοιοῦτου εἶδους ἐγγραφα, περιορίζεται ὀσημέραι ἐν Γαλλίᾳ. Ἐν Ἀγγλίᾳ δὲ καὶ Γερμανίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ ἐπὶ μεμβρανῶν ἐτι ἐγγράφουσι τὰ πτυχία κ. λ. π.

(Ἐ τῆς Ἐφημ. τῶν Φιλομαθῶν).

Ἐνοικιάζεται ἡ εἰς τὸ ἐνταῦθα χωρίον Χροῦσα κειμένη ἰδιόκτητος οἰκία τοῦ Κ. Ἰωσήφ Ἡσαίου διατηγόρου, συγκεκλιμένη ἐξ αἰθούσης εὐρυχώρου, τριῶν δωματίων ὠσαύτως εὐρυχώρων, μαγειρείου πλυντηρίου, σταύλου, ἀποπάτου καὶ δύο ἐξωστῶν. Ἡ οἰκία αὕτη περιέχει καὶ ἀμπελώννα ἐκ σταφυλῶν ἐκλεκτῶν καὶ πέντε συκάς.

Καὶ εἰς τὴν ἐν Ἐρμουπόλει παρὰ τὸν χεῖμαρρον κειμένην ἰδιόκτητον τοῦ ἰδίου οἰκίαν ἐνοικιάζεται ἐν πάτωμα εἰς τὸ πρὸς τὴν θάλασσαν κάτω μέρος αὐτῆς συγκεκλιμένον ἐξ αἰθούσης, δύο δωματίων, μαγειρείου καὶ ἀποπάτου.

Τὸ πάτωμα τοῦτο ἐνοικιάζεται καὶ ἐτησίως καὶ κατὰ μῆνα.

Ἡ διεύθυνσις πρὸς τὸν ἰδίον ἰδιοκτήτην αὐτῶν.

Ἀριθ. 118.

Ὁ παρὰ τῷ Εἰρηνοδικεῖῳ Τήνου ἐνεργῶν Κλητῆρ

Δηλοποιεῖ ὅτι

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5955, καὶ ἀπὸ 28 Ἀπριλίου 1859 ἐκτελεστοῦ Συμβολαίου ὑποθηκοδανείου συνταχθέντος ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Τήνου Κ. Νικολάου Α. Βιτάλη διὰ δραχμὰς 500, μεταξὺ τοῦ Γεωργίου Σπαδάρου κατοικοῦ Τήνου δανειστοῦ καὶ Ἰωάννου Δαβερῶνῃ ὀφειλέτου, καὶ κατ' αἴτησιν τοῦ εἰρημένου Γεωργίου Σπαδάρου ἐκτίθενται εἰς πλειστηριασμὸν ἐν τῷ χωρίῳ Κουτικιάδου οὐκ ἐν τῷ Τήνου ἐξωθεν τῷ ἐργαστηρίῳ τοῦ Νικολάου Φούσου καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Τήνου Κ. Νικολάου Α. Βιτάλη καὶ τούτου κολειωμένου ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Τήνου Κ. Ἀντωνίου Πόμερ, ὁ κατὰ τὴν θέσιν Καυκοτὸ τοῦ Δήμου Τήνου κείμενος ἀνεμόμυλος τῶν κληρονόμων τοῦ ἀποβιώσαντος Ἰωάννου Γ. Δαβερῶνῃ Γεωργίου καὶ Μαρίας Δαβερῶνῃ διὰ δραχ. 500 κεφάλαιον τοὺς τόκους αὐτῶν καὶ τῶν τῆς ἐκτελέσεως ἐξόδων ὡς φαίνονται ἀκριβῶς περιγεγραμμένα τόσον τὸ χρέος καθὼς καὶ ὁ ἀναφερόμενος ἀνεμόμυλος εἰς τὴν ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν καὶ ὑπ' ἀριθ. 117 ἐκθεσιν ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ αὐτοῦ ἀνεμομύλου.

Δυνάμει τοῦ ἄρθρου 965 § 1 τῆς πολ. δικονομίας ὁ πλειστηριασμός τοῦ εἰρημένου ἀνεμομύλου μετὰ τοῦ παρακειμένου παραγγερίδιου ἄρχεται ἀπὸ σήμερον καὶ θέλει τελειώσει τὴν εἰκοστὴν πέμπτην Ἰουνίου 1861 ἡμέραν Κυριακὴν θέλει δὲ ἀρχῆσαι ἀπὸ τὴν ἐνάτην ὥραν Π. Μ. καὶ τελειώσει τὴν ἐνδεκάτην τῆς αὐτῆς ἡμέρας.

Πρώτη προσφορὰ προσδιορίζεται διὰ τὸν ἀνωτέρω ἀνεμόμυλον μετὰ τὸ παρακειμένον παραγγερίδιον ἢ προσφερθεῖσα ἀπὸ τὸν καταδιώκοντα δανειστὴν Κ. Γεωργίου Σπαδάρον δραχ. 600.

Ἡ κατακύρωσις γίνεται πρὸς τὸν προσφέροντα τὰ πλείονα ἀφοῦ παρέλθουν τρία λεπτά τῆς ὥρας μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν διδομένου σημείου διὰ σηκηνίου κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου

974 τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἡ πώλησις γίνεται μὲ μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας ὁ δὲ ἀναφερόμενος ἀνεμόμυλος κατακυροῦται ἀμέσως πρὸς τὸν ἀγοραστὴν, ἡ δὲ τοιχοκόλλησις καὶ κοινοποιήσις θέλει γίνεαι εἰς τὰ παρὰ τοῦ νόμου ὀριζόμενα μέρη συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 965 967 968 καὶ ἐπόμενα τῆς Πολ. Δικονομίας, θέλει δὲ δημοσιευθεῖ δις διὰ τῆς ἐν Σύρῳ ἐκδιδόμενης ἐφημερίδος ὁ Ἄστηρ τῶν Κυκλάδων.

Ἐν Τήνῳ τὴν 23 Μαΐου 1861.

Ὁ Κλητῆρ

Ι. Κυδωνῆς.

Ἀριθ. 117.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως ἀκινήτου.

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5955 καὶ ἀπὸ 28 Ἀπριλίου 1859 ἐκτελεστοῦ Συμβολαίου ὑποθηκοδανείου συνταχθέντος ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Τήνου Κ. Νικολάου Α. Βιτάλη διὰ δραχμὰς 500 μεταξὺ τοῦ Γεωργίου Σπαδάρου κατοικοῦ Τήνου δανειστοῦ καὶ Ἰ. Δαβερῶνῃ ὀφειλέτου καὶ τῆς πρὸς τὸν ὑποφαινόμενον πληρεξουσιότητος δοθείσης μοι παρὰ τοῦ εἰρημένου Γεωργίου Σπαδάρου ἵνα ἐνεργήσω ἀναγκαστικὴν κατάσχεσιν ἐπὶ τοῦ εἰς θέσιν Καυκοτὸ τοῦ Δήμου Τήνου κειμένου ἀνεμομύλου τῶν κληρονόμων τοῦ ἀποβιώσαντος Ἰωάννου Δαβερῶνῃ, Γεωργίου καὶ Μαρίας Δαβερῶνῃ, καὶ ἀφοῦ προηγουμένως ἔλαβα ὑπ' ὄψιν τὰ ὑπ' ἀριθ. 98 καὶ 99 δύο ἐπιδοτήρια τῆς ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν συνταχθέντων ὑπὸ τοῦ ὑποφαινόμενου Κλητῆρος δι' ὧν ἐμφαίνεται ὅτι ἀντίγραφα τοῦ μνησθέντος ὁμολόγου μετ' ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν ἐκοινοποιήθη εἰς τοὺς εἰρημένους κληρονόμους Γεωργίου καὶ Μαρίας συζύγων Δαβερῶνῃ κατοικῶν τοῦ χωρίου Στενῆς τοῦ Δήμου Σωσθενίου, σήμερον τὴν εἰκοστὴν τρίτην Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐξηκοστοῦ πρώτου ἔτους ἡμέραν Τρίτην τῆς ἐβδομάδος καὶ ὥραν 10 π. μ. ἐν Τήνῳ ὁ ὑποφαινόμενος Κλητῆρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν Ἰωάννης Κυδωνῆς διατελῶν παρὰ τῷ Εἰρηνοδικεῖῳ Τήνου παραλαβὼν τὸν Δημαρχικὸν Πάρεδρον τοῦ Δήμου Τήνου Κ. Ἰωάν-

νην Καραβανάκη μετέδην αὐτοπροσώπως μετ' αὐτοῦ εἰς τὸ κατὰ τὴν θέσιν Καυκοτὸ τοῦ Δήμου Τήνου κείμενον ἀνεμόμυλον καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ εἰρημένου Δημαρχικοῦ Παρέδρου μὴ παρόντων δὲ τῶν διαδίκων κατέσχω ἀναγκαστικῶς τὸν εἰρημένον ἀνεμόμυλον μὲ τὸ παρακειμένον παραγγερίδιον πρὸς ἀπόθησιν δραχμῶν 500 κεφάλαιον τοὺς τόκους αὐτῶν καὶ τῶν τῆς ἐκτελέσεως ἐξόδων, χρέος τοῦ ἀποβιώσαντος Ἰωάννου Δαβερῶνῃ, ὁ μὲν ἀνεμόμυλος συγκεκλιμένον ἀπὸ ἑνὸς πύργου λοιδοκτιστον, καὶ ἡ μὲν ὀροφὴ αὐτοῦ εἶναι μὲ καλάμας, καὶ ἀνωθεν αὐτῶν βρούλα καὶ μὲ τῶν σκευῶν αὐτοῦ δηλ. ἀπὸ δύο πέτρας ἐπαναριὰ καὶ καταριὰ, μίαν ῥόδαν μὲ 44 δόντια καὶ ἑνὸς ἄξονα, μίαν ἀνέμην, ἑν ταγάριον μίαν γούμενα ὀποῦ πιάνουν τὴν μύλον, δύο παλκοσύδθηρα, δέκα ἀντένες μὲ δέκα πανία παλαιὰ δύο τριπάνια, τρία σφράκια, καὶ ἑν παρακειμένον παραγγερίδιον, ἐμπεριέχον δύο οἰκίσκους καὶ ἡ ὀροφὴ τοῦ ἐνός εἶναι ἐρηπισμένην, καὶ ἐν ὀρίνῳ, πλησιάζοντος ἀρκετικῶς τὸ νεκροταφεῖον τοῦ χωρίου Κουτικιάδου, μεσημβρινῶς Ἀπόστολος Πυρρινιάς καὶ δυτικῶς οἱ κληρονόμοι τοῦ Νικολάου Φοσκόλου, ἐκτιμήθη δὲ ὁ εἰρημένος ἀνεμόμυλος μετὰ τοῦ παρακειμένου παραγγερίδιου καὶ μεθ' ὄλων τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ παρὰ τοῦ εἰρημένου Δημαρχικοῦ παρέδρου Κ. Ἰω. Καραβανάκη ὡς ἐγγίστα δραχ. 800.

Ὁ πλειστηριασμός τοῦ εἰρημένου ἀνεμομύλου μετὰ τοῦ παρακειμένου παραγγερίδιου θέλει τελειώσει τὴν εἰκοστὴν πέμπτην Ἰουνίου 1861 ἡμέραν Κυριακὴν.

Εἰς πίστωσιν τούτου συνετάχθη ἡ παρούσα ἐκθεσις ἣτις ἀναγνωσθεῖσα πρὸς τὸν εἰρημένον Δημαρχικὸν Πάρεδρον Κ. Ἰωάννην Καραβανάκη ὑπεγράφη παρ' αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ τοῦ κλητῆρος.

Ὁ Δημ. Πάρεδρος

Ἰω. Καραβανάκης.

Ὁ Κλητῆρ

Ιω. Κυδωνῆς.

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν

Ἐν Τήνῳ αὐθημερόν

Ὁ Κλητῆρ

Ιω. Κυδωνῆς.

Ἀριθ. 107.

Ὁ παρὰ τῷ εἰρηνοδικεῖῳ Τήνου ἐνεργῶν κλητῆρ Δηλοποιεῖ ὅτι

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 6 καὶ ἀπὸ 19 Ἰουνίου 1853 ἐκτελεστικῆς ἀποφάσεως τοῦ εἰρηνοδικεῖου Πανόρμου ἐκδοθείσης ἐπὶ τῆς μεταξὺ τοῦ εὐστρατίου Μ. Παρίση κατοικοῦ Τήνου ἐνάγοντος καὶ Γεωργίου Ἰω. Ψάλτη κατοικοῦ τοῦ χωρίου Ὑστερνίων τοῦ Δήμου Πανόρμου καὶ διαμεινοντος ἤδη εἰς Γιάση καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 625 καὶ ἀπὸ 26 Μαρτίου 1857 παραχωρητηρίου ἐγγράφου συνταχθέντος ἐνώπιον τοῦ πρώην Συμβολαιογράφου Τήνου Ἰωάν. Φινάλη δι' οὗ ὁ εἰρημένος Εὐστρ. Μ. Παρίσης παραχωρεῖ τὴν εἰρημένην ἀπόφασιν μεθ' ὄλων τῶν δικαιωμάτων αὐτῆς καθὼς καὶ τὰ τῆς ὑποθήκης πρὸς τὸν Μάρκον Ἰω. Ψάλτην κατοικόν τοῦ χωρίου Πλατίας τοῦ Δήμου Πανόρμου, καὶ κατ' αἴτησιν τοῦ εἰρημένου Μαρίνου Ἰω. Ψάλτου, ἐκδοχέως τῶν δικαιωμάτων τοῦ Εὐστρ. Μ. Παρίση ἐκτίθενται εἰς πλειστηριασμὸν ἐν τῷ χωρίῳ Ὑστερνίων τοῦ Δήμου Πανόρμου ἐξωθεν τοῦ καφφενείου τοῦ Ἰωάννου Σακελαρίου Ρίγου καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος εἰρηνοδίκου Πανόρμου Κ. Γεωργίου Βενιζέλου καὶ τούτου κολυωμένου τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ τὰ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Δήμου Πανόρμου κείμενα ἀκίνητα κτήματα δηλαδὴ ἐν χωράφιον εἰς θέσιν Καβαλάρη, ἐν χωράφιον εἰς θέσιν Πηγαδάκια ἢ Σκουρζιά καὶ ἐν ὄγδοον μερίδιον τῆς ἐντὸς τοῦ χωρίου Ὑστερνία κειμένης οἰκίας διὰ δραχ. 145 κεφάλαιον τοὺς τόκους αὐτῶν μέχρι ἐξοφλήσεως, καὶ τῶν τόκων τῶν 180 δραχ. ἀπὸ τῆς 26 Μαρτίου 1857 μέχρι ἐξοφλήσεως ὡς φαίνονται ἀκριβῶς περιγεγραμμένα, τόσον τὰ κτήματα καθὼς καὶ τὸ χρέος εἰς τὴν ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν καὶ ὑπ' ἀριθ. 106 ἐκθεσιν ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τῶν αὐτῶν κτημάτων. Δυνάμει τοῦ ἄρθρου 965 § 1 τῆς Πολ. Δικονομίας ὁ πλειστηριασμός τῶν εἰρημένων

(Ἔπειτα συνέχ. καὶ Δικας. Παράρτημα)

ΤΥΠΟΙΣ Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΥ.